

محیط، و استفاده از آن میباشد. در این رهگذر عقل و جسم هریک وظیفه و نقش حداکانه‌ای را ایفاء مینمایند.

بدن وسیله ارتباط فکر و دماغ انسانی با اشیاء خارجی است، و به وسیله بدن، عقل و مغز میتواند وظائف خودرا در شاختن محیط، و اصلاح و یا تغییر آن – برای آسایش و رفاه افراد بشر – انجام دهد. بنابراین بدن – که ابزار مغز است – باید به وسیله تعلیم و تربیت تقویت گردد.

کودک در زندگی

رابطه عقل و جسم :
زندگی عبارت از کشمکش دائمی و مستمر با محیط، و مبارزه برای شاختن

حرکت، مرده‌ای بیش نیست. پس حرکت

عنی زندگی. و سکون و بیحالی یعنی بسیاری و مرک. و چون دوران خردسالی اساس و بنیه جسمانی بشر را بی‌ریزی میکند امام صادق (ع) میفرماید:

"باید -- مخصوصاً" - هفت سال اول زندگی کودک آزادانه بیاری و جنبش‌های بدنی مصروف گردد (۱)".

و اگر ما اعمال بدن را از اعمال فکری و مغز جدا بدانیم، و بین اعمال جسمانی و عقلانی ارتباطی قائل نباشیم، بی‌شک، در مفهوم تعلیم و تربیت دچار اشتباه شده‌ایم. یونانیان قدیم که میگفتند "زمیناستیک برای تحریرک و برانگیختن جنبه روحی طبیعت انسان است، نه برای کسب زور و قوت بدن" ناظر به همین اصل و حقیقت است.

کسانی مفهوم واقعی تعلیم و تربیت را درک میکنند که میان عقل و جسم قائل به تفکیک نمی‌باشند. و لذا می‌بینیم، در تعالیم اسلامی به اصلاح روح و بدن و عقل و عاطفه و موازنۀ میان آنها عنايت تامی شده است، نماز و وضو را واجب و فرض نموده، و تیراندازی و شناوری و سوارکاری و امثال آنها را مستحب قرار داده است. و اصولاً "انسان را به کسب قدرت و نیروی جسمی و روحی وادار کرده است. و ما در بسیاری از روایات این حقیقت را می‌بینیم: نماز که اساس آن عبادت و یک امر روحی است در عین حال و بالتابع، یکنوع جنبش و ورزش بدنی است، و جهاد و جنگ یکی از فرائض مذهبی است. و اساس جنگاوری نیز ورزش و سوارکاری و دیگر جنبش‌های منظم بدنی است.

حرکت و جنبش، اساس هر عمل غریزی و پایه وظائف حیاتی است، و زندگی بدن منوط به حرکت آن است. انسان بیحس و

"زیرا علاقه به بازی، بارزترین نشانه ممیزه بجهه‌ها -- اعمان انسان و غیر انسان -- است. ولی در بجهه‌های انسانی، با شفعت

لذا در منطق اسلام، کودک در دوران اولیه زندگی، برای انعام بازی و ورزش آزاد است. پدران و مادران نباید برای کودکان - دراین دوره - محیط جدی و کار ایجاد نمایند. بلکه باید هرچه بیشتر فرصت آزادی جنبش‌های کودکانه آنها را

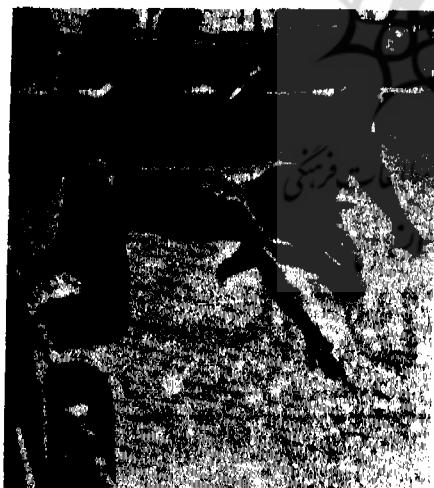
و خوشحالی و همی سی‌بایان توان است. و توهם، مورد احتیاج حیاتی عالم بحکی است. صرف نظر از منافع دیگری که بازی دارد اگر بخواهید کودک، شاد و خرم و تندرنست گردد، باید فرصت بازی و جنبش‌های بدنی برای او فراهم شود (۲) .

ورزش، به آسانی بدمست می‌آید.
ورزش‌هایی که در اسلام پیشنهاد شده
علاوه بر فائدۀ تقویت روحی و بدنی
متضمن فوائد جدی دیگر، و هدفهای عالی
برای حوصلت و پیش‌آمدۀای زندگی از قبیل
جنگ یا غرق شدن و امثال آن می‌باشد.

سوارکاری و تیراندازی (سبق و رمایه)
در اسلام یکی از ورزش‌های مهمی است، که
بخاطر منافع و مصالح عالیه مملکت –
طبق طرز جنگ آنروز – به مسلمین
پیشنهاد شده است، و این ورزش در تمام
کتب فقهی، موقعیتی را به نام و عنوان
(باب سبق و رمایه) برای خود کسب کرده
است.

امیرالمؤمنین علی (ع) به بدران می‌گوید:

”به فرزندان خود شناوری و تیراندازی
بیاموزید (۵)“.

تقطیع در صفحه ۵۶

فراهم کنند. زیرا کودکی که در خانه و با
خارج آن، در محیط جدی کوشش و کار
او قاتش صرف گردد. به ارکان صحبت‌لطمۀ
وارد می‌آید. و درنتیجه فردی ضعیف و
ناتوان به بار خواهد آمد. رسول اکرم (ص)
فرمود:

”اگر کسی دارای طفل خردسالی بود
باید با او در جنبش‌های کودکانه و حالت
بچه‌گانه‌اش همکاری و هماهنگی نماید (۳)“.
و خود پیغمبر مطابق روایات معتبر، با
فرزندان و اصولاً ”باقودکان، همباری می‌شد.
و در جنبش‌های بچه‌گانه، آنها شرک
می‌نمود، و مقام و موقعیت او مانع از تایید
و تشویق از این همکاری ضروری با بچه‌ها
نیود.

در مرور بازی بچه‌ها گفته‌اند:
منشاء علاقه کودکان به بازی، کسب
نیرو و قدرت است (۴).

زیرا بازی – بخصوص اگر بصورت بک
ورزش ملایم باشد – عملی بیهوده و مایه
تلف کردن وقت نیست، بلکه متضمن نتایج
سودمند و فوائد بزرگی است. ورزش و بازی
وسیله تقویت و نمو بدن و حافظه صحت و
مولد روح فعالیت است. و بطور خلاصه:
ضامن سلامتی بدن و روح و صبر و استقامت
دربرابر مشکلات زندگی: تواضع و فروتنی
نشاط و گشاده‌روئی، و بسیاری از فضائلی
است که از هیچ کتابی نمی‌توان آنها را
آموخت. همه‌این مزايا در زیر سایه بازی و

کودک و روش

"حق الولد على الوالد اذا كان ذكراً:
ان يستغره امه، ويستحسن اسمه، و
يعلمه الكتابة، ويظهره، و يعلمه
السباحة....." (٢).

حق فرزند بربور - درصورتیکه پسر
باشد - این است که مادرش را مسورو
گرداند، و نامش را نیکو نهد، و
نوشتن را به او بیاموزد، و او را پاکیزه
نگاه دارد، و فن شنا را به او تعلیم
دهد.....

زیرا نه تنها اینگونه ورزش، عامل
پیشبرد رشد عقل و بدن است، انسان را
نیز نیرومند میسازد و مسلمان قوى و
نیرومند از مسلمان ضعیف و ناتوان درنzed
خدا محبوب‌تر است". بیغمیر اسلام (ص)
فرمود:

"المؤمن القوى خير و احب من مومن
الضعيف (٤)" .

این نوع ورزش یعنی تیراندازی و
سوارکاری بیمه، حیات و زندگی در همه
احوال اعم از زمان صلح و زمان جنگ است.
رسول اکرم (ص)، تعلیم ورزش‌های لازم
را یکی از حقوق کودکان بر پرداز معرفی
فرموده است. آنجا که میگوید:

بسیاری

تعاونوا على البر
به نیکی کمک برسانید.

محله پیوند اعتراف می‌کند که خالی از نقص نیست اما

همه حیر را همکان دانند

امید است در صفحه سیبی که ضمیمه مجله است نظرات

انتقادی خودتان را مرقوم دارد. و معکس فرمائید.

رحمت ارسال بوسیله پست را سحمل فرمائید.